

[Formanden.]

udvalg på 15 medlemmer og et udvalg på 16 medlemmer. Afgørelsen heraf vil blive truffet i et efterfølgende møde.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udførsel af landbrugsprodukter.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2869; fremsættelsen findes i tidenden sp. 58).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Larsen (Bjerre): Det foreliggende lovforslag er jo en gammel kending og går ud på en videreførelse af den lovgivning, det var nødvendigt at gennemføre, da landbrugskrisen satte ind i begyndelsen af 30erne.

Lovforslagets bestemmelser tager sigte på, sålænge der hersker ekstraordinære tilstande med hensyn til vort lands vareudveksling og vor handel med udlandet, at lede denne vor handel og vareudveksling i bestemte kontrolerede baner, og efter min mening er der ingen, der, når det kom til stykket, har turdet forlade den linie, der nu har været fulgt i en årrække. Ja, jeg erindrer ganske vist, at der ved lovforslagets behandling i forrige rigsdagssamling var nogle modige mænd her i tinget, der ville have fjernet de snærende bånd, som man fra den side mente lå i forslaget, men da den endelige afgørelse af, om loven skulle fortsætte, forestod, faldt modet hos angriberne, og loven vedblev at være en kendsgerning.

Nu ønsker den højtærede landbrugsminister loven forlænget igen, og det tilsiger jeg mit partis støtte til, da det vil være til gavn for hele vor samhandel med udlandet, at der kan fortsættes i det samme spor som tidligere. Jeg ser sådan på det, at for landbrugserhvervets vedkommende er det stadig en fordel, at handelen fortsat ledes ad disse bestemte baner. Hvis det nu lå således, at landbrugsministeriet egenmægtigt ledede vor landbrugseksport og udenrigshandel, så kunne jeg forstå, at der ville fremkomme protester, men det er jo ikke tilfældet. Landbrugets egne organisationer, landbrugsrådet og De samvirkende danske Husmandsforeninger, med andre ord hele det danske landbrug er med i arbejdet, med til at bestemme og tilrettelægge den bedst mulige ordning af eksportforholdene for vore landbrugsprodukter.

Der henvises i bemærkningerne til lovforslaget til, at det navnlig efter den stedfundne devaluering må være af betydning, at eksportudvalgene bibeholdes, da det ikke kan ses; hvorledes det uden et centralorgan vil være gør ligt at administrere eksporten, således at der opnås en retfærdig fordeling til de forskellige markeder. Det er jeg absolut enig i, og jeg er fortsat af den opfattelse, at loven om udførsel af landbrugsprodukter i den form, den har været ført ud i livet igennem årene, har været til meget stor fordel for landbruget, og at der ville have været et forfærdeligt rod, om jeg må bruge dette udtryk, og stor usikkerhed for landbruget, hvis loven ikke havde eksisteret. Jeg ser sådan på det, at hvis de frie kræfter havde fået lov at udfolde sig med hensyn til vor eksport til udlandet, så ville landbrugserhvervet have været hundreder af millioner kroner fattigere, end det er i dag.

Jeg vil derfor tilsige min og mit partis støtte til gennemførelse af lovforslaget og anbefaler det til det høje tings velvilje.

Jørgen Gram: Efter det forelagte lovforslag skal loven have gyldighed til 15. november 1950, og det samme er tilfældet med det lovforslag, som handelsministeren har forelagt om vareforsyningen. Jeg nævner dette, fordi disse to love har en indre sammenhæng. Regeringen mener altså, at man et år frem i tiden må have begge disse love.

Må jeg straks sige, at mit og mit partis standpunkt er det samme som sidst, nemlig det, at vi ønsker loven afviklet. Det gav vi udtryk for, da sagen sidst var til behandling. Se, denne lille, men betydningsfulde lov har jo nu virket i en længere årrække. Den blev i sin tid affødt af forhold udefra, over hvilke vi ikke var herrer. Sålænge vi stod magtesløse overfor disse forhold, specielt naturligvis under besættelsen og lige efter den, gik vort parti ind for loven, ligesom iøvrigt alle andre partier. Men nu, da krigens virkninger fortoner sig, må det være naturligt, at loven afvikles og statens bestemmende indflydelse på vor landbrugseksport hører op. Ved lovforslagets behandling i foråret fik denne opfattelse egentlig tilslutning fra alle sider, og der er da også siden da disponeret derudfra. Af den grund fik loven dengang kun gyldighed ligeså langt frem i tiden som vareforsyningsloven.

Den højtærede landbrugsminister indrømmede ved sin fremsættelse af lovforslaget også dette, men ministeren bringer nu flere argumenter i marken som baggrund for lovens forlængelse uforandret. Land-